

Arheološko istraživanje lokaliteta Mala luka i Baška na Krku 2007.

Archaeological Exploration of the Mala Luka and Baška Sites on the Island of Krk in 2007

Bartul Šiljeg

Primljeno/Received: 12. 03. 2008
Prihvaćeno/Accepted: 08. 04. 2008

Izvedena su manja sondažna istraživanja na području Arheološke zone Korintija, Bosar-Sokol na predjelu Male luke te je rekognoscirano područje zone i okolnih padina. Sonda je pokazala stanje slojeva na području celle trichore. Ispod recentnog nanosa crvenice nalazi se kulturni sloj kasne antike od 30-ak cm. Otkriven je kasnoantički grob bez nalaza vezanih za pokojnika. Rekognosciranje Male luke rezultiralo je nizom novih saznanja o naselju kasne antike. Kulturni sloj na obalnom dijelu kreće se od 5 do 35 cm, zavisno od kosine obale i djelovanja erozije. Na istočnoj obali Male luke otkriveni su ostaci staklarske radionice i vjerojatno još jednoga sakralnog objekta na području koje se naziva Kloštar. Rekognosciranje područja Baške potvrdilo je postojanje prethistorijske gradine na brdu Zakam. U župnoj crkvi su potvrđeni kasnoantički kapiteli poznati od Fučića.

Ključne riječi: Mala luka, Korintija, Baška, kasna antika, cella trichora, kapiteli, gradina
Key Words: Mala luka, Korintija, Baška, Late Antiquity, cella trichora, capitals, hillfort

Prethodna istraživanja

Prvu vijest o lokalitetu nalazimo kod Fortisa koji je mislio da se radi o Fulfiniju, a o njemu je saznao iz pisma krčkoga biskupa Zuccheria (Fortis 1984 (1774), 283). Poslije njega o lokalitetu pišu Sorić i Ljubić, govoreći o nalazu Justinijanova zlatnog novca te donoseći svoja zapažanja (Sorić 1882; Ljubić 1884, 71-74). Pomorski i povijesni muzej Hrvatskog primorja u Rijeci rekognoscirao je područje Korintije, pa postoji izvještaj i veći broj fotografija u muzeju (Dokumentacija PPM, fascikl Korintija). Također je izvedeno podmorsko istraživanje Male luke. Nakon toga je 1986. i 1987. godine Odjel za arheologiju iz Zagreba izvršio rekognosciranje i istraživanje područja Sokola i Bosara (Tomičić 1988, 148). Rezultati su objavljeni u dva članka, gdje je Faber stavila težište na podgrađe (1988, 121-127), a Tomičić na utvrđenje (1988, 148-151). Gunjača Korintiju ubraja u svoju prvu skupinu sigurnije određenih utvrđenja (1986, 127). Ciglenečki je utvrđenje ubrojio u kasnoantička visinska utvrđenja 6. st. (1987, 104-5). Z. Brusić donosi kraći opis Korintije potvrđujući prije iznesena mišljenja (1989, 112-113). Utvrđenje je kasnije Tomičić, u svojim sinteznim i preglednim radovima, redovito ubraja u ona iz Justinijanova vremena. Takvim ga drži i Goldstein (1992, 52, 58, 103, 106). O crkvama je pisala i Chevalier (1996, 40). Ekipa Instituta za arheologiju izvršila je rekognosciranje u svibnju 1998. g. pod vodstvom prof. dr. sc. Ž. Tomičića. Autor je sudjelovao u sedmodnevnom rekognosciranju. Posebna pažnja posvećena je sakralnim objektima u podgrađu.

Geografske odrednice lokaliteta

Arheološka zona Korintija, Bosar-Sokol smještena je na najistočniji dio otoka Krka pa je okrenuta Velebitskom kanalu. Utvrđenje Korintija nalazi se na sjevernom dijelu najvišega brda (129 m) na poluotoku Sokol. Vrh je visine (112 m) odvojen je od ostatka sedlom. Poluotok Sokol s otokom spaja prevlaka Bosar, a od otoka ga odvajaju dvije uvale: Vela luka i Mala luka. U podnožju sjeveroistočne padine nalazi se vododerina. Na Bosaru je stalni izvor vode. Na obalnom dijelu Male luke

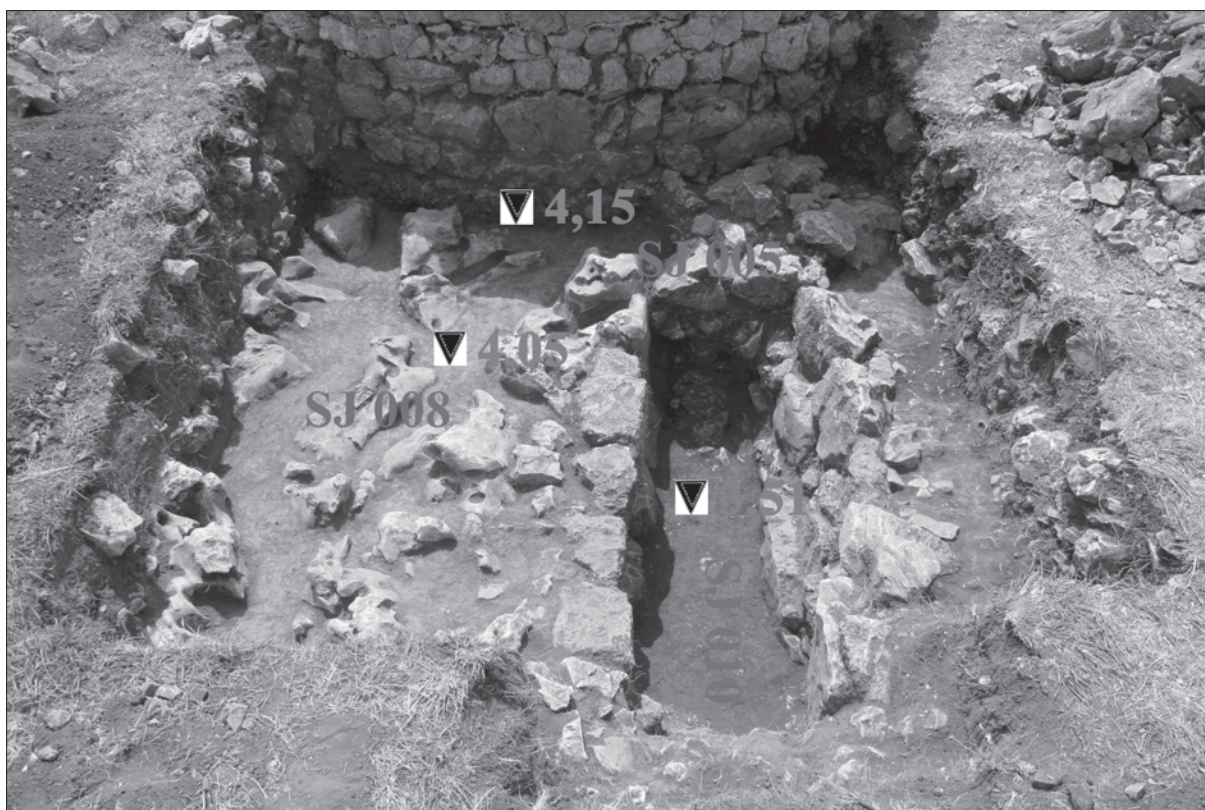
je također izvor vode, danas malo boćat zbog izdizanja mora. Iznad prevlake Bosar prema glavnini otoka diže se niz visokih brda koja odvajaju arheološka zonu Korintija, Bosar-Sokol od ostatka otoka. Od juga prema sjeveru to su vrhovi Vrženica (271 m), Kalun (328 m), Sedlo (387 m) i na kraju Sanbok (386 m), čije padine strmo završavaju u moru.

Rezultati istraživanja i rekognosciranja 2007.

Sondažno istraživanje¹ je provedeno kod trinkohalnog objekta *cella trichora* na području Male luke. Sonda I. (sl. 1) postavljena je na danas vidljivu istočnu konhu crkve. Početna veličina sonde je bila 2,5 x 2 m, ali je proširena jer je na sjevernom dijelu zahvaćena polovica groba. Zbog proširenja sonda je na kraju imala veličinu 2,5 x 3,5 metra. Nakon dizanja travnatog pokrova SJ (stratigrafska jedinica) 001 (▼od 4,69 do 4,39 m/nm) pokazao se sloj čiste crvenice SJ 002 (▼od 4,31 do 4,28 m/nm) s nekoliko komada kasnoantičke keramike te jednim ulomkom novovjeke majolike 16-17. st. Sloj debljine do 20-ak cm nastao je erozijom tla s padina Sokola. Dizanjem sloja pokazala se sljedeća situacija. Uz crkvu se nalazilo urušenje od građevnoga kamena crkve SJ 003 (▼od 4,63 do 4,47 m/nm), a dalje od urušenja sloj tamnije crvenice SJ 004 (▼od 4,31 do 4,22 m/nm). Čišćenjem urušenja SJ 003 došlo se do istog sloja i uz crkvu. Dizanjem sloja tamnije crvenice pokazale su se stijene živca (sl. 1) SJ 008 (▼4,19 m/nm) koje su okomito stršile iz zemlje u pravilnim redovima. Ovakvi redovi živca osobito su

1 Istraživanje je izvedeno u razdoblju od 14. do 21. svibnja 2007. Voditelj istraživanja je dr. sc. Bartul Šiljeg, znanstveni novak na projektu «Sjeverno Hrvatsko primorje u kontekstu antičkog obrambenog sustava» (197-1970685-0683), voditeljice dr. sc. Goranke Lipovac Vrkljan s Instituta za arheologiju u Zagrebu. Istraživanja je financirala Primorsko-goranske županija putem Općine Baška. Arheološku stručnu skupinu činili su: zamjenik voditelja Andro Stošić, dipl. arheolog, Mirna Vujović i Branko Mikušić apsolventi arheologije iz Zagreba.

Ovom prigodom još jednom zahvaljujemo Tončiju Hrabriću koji je osigurao besplatan smještaj arheološkoj ekipi u Baškoj.

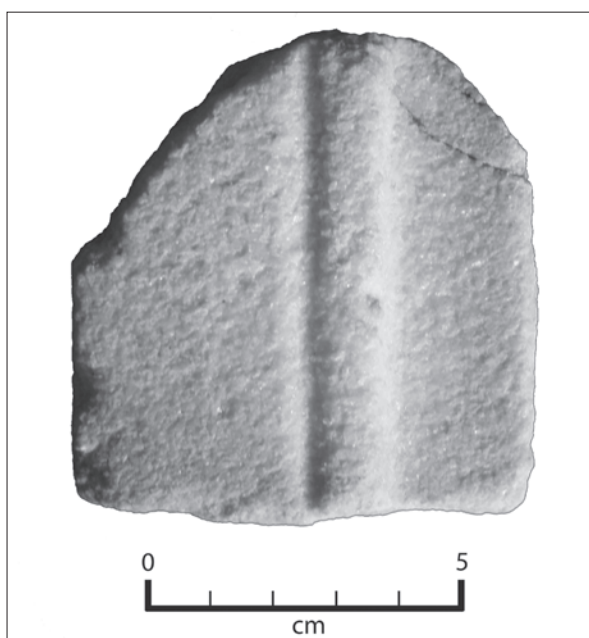
Sl. 1. Sonda I. s temeljem celle trichore, grobnom arhitekturom i zdravicom.

Fig. 1. Trial trench I with the foundation of cella trichora, cemetery architecture and sterile soil

vidljivi na zaravni jugoistočno od ovog položaja. Prostor između živaca je zatrpan crvenicom bez ostataka ljudskog djelovanja, tj. radi se o geološkom sloju (zdravica) SJ 009 (▼ 4,06 m/nm). U sjevernom dijelu sonde pokazala se arhitektura groba SJ 005 (▼ od 4,16 do 4,01 m/nm) koji je dijelom uklesan između dva reda živca, a dijelom zidan raznim kamenjem. Zidani dio se sastoji od vapnenca iz okolice, a dio je sedra koja se u kasnoantičko vrijeme koristi za izvođenje lukova i svodova kao idealan materijal za takve građevne konstrukcije. Sedre, prema mojim saznanjima, nema na području Bosara i Sokola. Mogla bi se naći na području Baške doline ili je dovezena s kopnenih predjela Like. Zapuna grobne rake SJ 006 (▼ od 4,17 do 359 m/nm) je

za nijansu tamnija od okolne zemlje zbog veće prisutnosti organskih ostataka u zemlji. Grob je očišćen od zapune SJ 006 a na dnu je nađen pokojnik (▼ glave 3,73 m/nm, zdjelice 3,63, stopala 3,68) bez nalaza. Upravo kasnoantički grobovi su poznati po skromnim nalazima. Sastav zemlje (nepovoljna PH vrijednost) je dosta nagrizao kosti te su one loše očuvane. Prikupljene su sve kosti, što će omogućiti daljnju analizu. U uskom dijelu uz sjeverni rub sonde SJ 007 (▼ od 4,42 do 3,98 m/nm) nađeno je više dijelova grubog posuda kasnoantičkog obilježja (narebrene stijenke, stijenke ukrašene gusto urezanim linijama, crne stijenke običnih kuhinjskih lonaca, dijelovi staklenih posuda i staklenih svjetiljki uljanica). Uljanice su korištene za osvjetljavanje crkvenih zdanja i čest su nalaz uz ranokršćanske crkve. Imale su kapljičasta ili konusna dna, koja su ulagana u posebna ležišta na kandilima ili su se kukicama vješala za ručke te na taj način visjele s kandila. Osim toga, nađen je i određen broj životinjskih kostiju. Čišćenjem svih dijelova nastalih ljudskim djelovanjem došlo se do geološke osnove, ali ujedno i do kraja temelja istočne konhe (sl. 1) *celle trichore* (▼ od 4,15 m/nm). Temelji su položeni na pritesani živac kamen te je njihova dubina na 50-ak cm od današnjeg tla. Zidna su nepravilnim opus incertum-om kao karakterističnom tehnikom tog doba, a koja je vidljiva na većini zidova u Maloj luci i na Korintiji. Horizontalno uslojenje je tek nešto manje pravilno nego kod vidljivih dijelova zida. Korišteno je i nešto veće kamenje uz minimalnu obradu.

Detaljno je rekognoscirano šire područje Male luke, ali i padina oko Korintije i Bosara. Rekognosciranjem se htjelo provjeriti navode starijih izvještaja i radova (Fortis; Sorić; Ljubić). Rekognosciranje Male luke je donijelo niz novih indicija o postojanju staklarske proizvodnje u kasnoj antici. Staklo spominje Sorić kad obilazi istočnu stranu Male luke. Činjenica je zanimljivija tim više što bi to bio prvi dokaz o proizvodnji stakla u kasnoj antici u Hrvatskoj. Trenutna saznanja o proizvodnji stakla u kasnoj antici upućuju na proizvodnju staklarske sirovine na području današnje Sirije i Palestine, otkud se ona izvozila diljem Carstva u lokalne radionice. Jedna takva se nalazila i Maloj luci. Kao potvrda postojanja staklarske radionice navodi

Sl. 2. Dio ruba pluteja iz velike bazilike.

Fig. 2. Part of the edge of a pluteus from the large basilica

Sl. 3. Bedem gradine Zakam iznad Baške.

Fig. 3. Bulwark of the Zakam hillfort above Baška

se pet preduvjeta. Prvi koji jedini sam za sebe može potvrditi postojanje radionice je staklarska peć. Drugi uvjeti su: nalaz ostataka staklarske sirovine, nalaz staklarskog otpada, nalaz većeg broja različitih proizvoda, pronalazak velikih količina pepela kao posljedica izgaranja velike količine drva koje se koristilo za postizanje velike temperature pri taljenju sirovine (1000-1100 °C) te postojanje slijepljenih dijelova taljenog stakla s kamenom, keramikom ili dijelovima peći. Kombinacija tri elementa od nabrojanih obično se smatra dovoljna za potvrdu postojanja proizvodnje na mjestu nalaza. U Maloj luci nađeni su svi elementi, osim same peći. Veća količina nalaza staklenih posuda na dijelu uz istočnu obalu zaljeva od njegova vrha do trapezoidnog objekta (Kloštar kod Sorića) po sredini istočne obale, upućuje na mjesto gdje treba tražiti radionicu i peć. Od staklarskih proizvoda najčešći nalaz su uljanice s konusnim dnom i okomitim ručkama koji su služile za vješanje na kandila. Također, ima dijelova vrčeva, čaša i drugog posuđa. Najčešća boja je zelena raznih nijansa te transparentno staklo. Zelena boja je karakteristična i za staklarsku sirovinu dok su se druge boje dobivale raznim primjesama. Od staklarske sirovine nađen je jedan veći komad te veći broj manjih, a na dijelu oboda kasnoantičke amfore nađen je slijepljeni dio stakla, zatim veći broj staklarskog otpada nepravilnijih oblika, te je uočena velika koncentracija pepela na pojedinim dijelovima obale. Uz taj dio obale ostatak kulturnoga arheološkog sloja na prijelazu šljunčane plaže u kopneni dio je izrazito tanak, 10-ak centimetara, te bi trebalo što prije provesti istraživanja.

Na samom vrhu zaljeva prikupljen je veći broj željezne troske koja možda upućuje na metaluršku djelatnost. Do detaljne analize teško će biti odrediti točnije vrijeme nastanka troske. Analizom² na Tehničkom fakultetu u Rijeci, Zavodu za materijale, nije utvrđeno postojanje čistih, tj. neoksidiranih dijelova željeza, što bi upućivalo na starije porijeklo. Međutim, postoji mogućnost drugog porijekla željeza odnosno šljake. Za to može biti primjer nasukani brod na ulazu u Malu luku koji tamo trune već godinama. Arheološki sloj na vrhu Male luke je nešto deblji nego na istočnoj strani te doseže debljinu od 20 do 35 cm. Osim stakla i željeza prikupljeno je i dijelova kvalitetnoga kamena. Uz tzv. trapezoidnu građevinu na istočnoj strani Male luke pronađeno je dijelova obrađenoga bijeloga kamena, vulkanski kamen koji je služio za žrvnjeve u antici, manji dio porfirne ploče te zelenkasti kamen koji nije sastavni dio građevine krša (posljednja dva spominje i Sorić). Na bijelom mramoru vidljivi su ostaci obrađenih površina.

Porfir je crveni kamen prošaran svijetlosmedim zrcincima koji dolazi iz Egipta. Otkrio ga je legionar Caius Cominius Leugas 18. g. prije Krista. Zanimljiv je zbog toga jer isključivo pravo na korištenje ovoga kamena imaju carevi, pa ga Plinije mlađi stoga i naziva „carski porfir“. Nalaz porfira ukazuje na značaj Male luke u kasnoj antici ovog područja. U kasnoj antici služi za

ukrašavanje najreprezentativnijih građevina kao Konstantinova stupa ili Sv. Sofije u Konstantinopolu. Vulkanski kamen se koristi za žrvnjeve u antici zbog izuzetne čvrstoće i hrapave površine te je čest nalaz na antičkim lokalitetima. Zelenkasti kamen, tj. zeleni škrljevac dolazi iz gorja starijeg porijekla (perm) od vapnenačkog krša, nalazi se u dijelovima Medvednice, Psunja, Busovače.

Prisutnost kvalitetnoga kamena na istočnoj strani Male luke možda ukazuje na još jedan sakralni objekt kojeg bi u tom slučaju trebalo vezati uz zid s lezenama. Vjerujem da je to područje koje Sorić naziva Kloštar.

Jedan kameni komad je osobito zanimljiv jer se radi o obodu pluteja (sl. 2), koji je nađen u velikoj ranokršćanskoj bazilici na obali Male luke. Središnji dio na pluteju je iste debljine kao dio pluteja s reljefnim križem uzidanim u crkvicu Sv. Nikole, koja je izgrađena na ranokršćanskoj bazilici. Po tome plutej predstavlja tipični proizvod s križem u sredini i jednostavnoj profilaciji na rubovima tako osobit za 6. stoljeće i salonitansko-raventaski kulturni krug. Ovaj bijeli mramor dolazi iz carskih kamenoloma. Na istom području registrirani su i dijelovi stupova od bijelog mramora sa sivim linijama, što bi ukazivalo na prokoneške kamenolome osobito aktivne u kasnoj antici.

Prema Sorićevim opisima tražili smo spilju ispod utvrđena Korintije, ali je nismo uspjeli ubicirati. Rekognosciranjem najbližih uzvisina oko Korintije nismo utvrdili postojanje arheoloških tragova. Na prevlaci Bosar prema Veljoj luci uočeni su zidovi zidani vapnenom žbukom, što bi u budućim istraživanjima trebalo provjeriti. Rekognoscirane su padine Kaluna prema predjelu Prekinjeno. Nisu uočeni arheološki ostaci. I dalje ostaje upitna funkcija isprekidanog zida koji ide od Bosara preko Kaluna prema Baškoj drazi. Za suhozidnu građevinu na vrhu Kaluna je ustanovljeno da nije pretpostavljana prehistorijska gradina, već toponim Stara lokva skriva i funkciju toga ograđenog prostora.

Dane kad nismo mogli do Vele luke iskoristili smo za rekognosciranje okolice Baške. Na zračnim snimkama uočen je položaj Zakam kao moguća prehistorijska gradina, sjeverno od groblja Sv. Ivana. Pregledom terena uvjerali smo se u postojanje gradine koja je s tri strane obzidana suhozidnim bedemom (sl. 3), a s četvrte, okrenute Bašćanskoj drazi, zaštićena okomitim padinama tj. strmim liticama. Nisu nađeni ostaci keramike koja bi omogućila datiranje, ali pojava gradinskih naselja seže u ranobrončano doba te snažniji razvoj doživljava u željezno doba. Stoga je treba datirati u to šire razdoblje. Obilaskom Sv. Ivana pronađena je keramika od brončanog doba pa do kasnoga srednjeg vijeka. U župnoj crkvi smo u potrazi za kapitelima koje je Fučić objavio 1998, a sličan se nalazi u dvorištu hotela Corinthia, naišli na dva ranija kapitela (sl. 4). Oba su mramorna i izradom ukazuju na raniju antiku. Fučićevi kapiteli se datiraju u 6. stoljeće. Raniji kapiteli ukazuju na postojanje bogato ukrašenih građevina u antici na području Baške.

Zaključak

Arheološka istraživanja provedena na lokalitetu prvi put su primijenila suvremenu tehniku iskopavanja na lokalitetu koji je otprije poznat u stručnoj literaturi iz rekognosciranja te arhitektonskih snimanja glavnih građevina (utvrđenje, crkvene građevine) ovoga velikoga kompleksa. Koristeći se tim rezultatima usmjerili smo istraživanje na dobivanje saznanja o debljini arheološkog sloja na pojedinim dijelovima lokaliteta. Sonda I. kod *celle trichore* ukazuje na postojanje arheološkog sloja od oko 25 cm, ali i ukopa grobova na dubinu približno 100 cm od današnje površine. Pregledom obalnog dijela Male luke utvrđena je debljina arheološkog sloja od 5 do 35 cm, što se može pripisati različitoj eroziji tla. Dakle, u budućim istraživanjima treba računati na debljinu arheološkog sloja od 35 cm. Nalazi u Sondi I. upućuju na nastanak *celle trichore* u 6. stoljeću, jer se keramika i staklo mogu vezati upravo za to vrijeme. Grob bez nalaza veza-

2 Zahvaljujem kolegi Nevenu Tomašiću.

Sl. 4. Kapiteli iz župne crkve u Baškoj.

Fig. 4. Capitals from the parish church in Baška

nih uz pogreb također odgovara 6. stoljeću.

Rekognosciranje je dalo niz novih podataka za lokalitet, ali i povijest naše zemlje. Otkriće staklarske radionice je prvo takvo u Hrvatskoj, a i jedno od rjeđih kasnoantičkih radionica u 6. stoljeću na širem području. Analize staklene sirovine i staklenih posuda mogu dati detaljnije podatke o njihovu porijeklu, što bi moglo pokazati veze Korintije s drugim dijelovima Carstva. Nalazi troske upućuju na lokalnu radionicu metalnih predmeta. Nalazi plemenitoga kamena na istočnoj obali upućuju na postojanje još jednoga sakralnog objekta, koji se može vezati uz zid s lezenama kod tzv. Kloštra koji spominje Sorić. Rekognosciranjem šireg područja *Arheološke zone Korintija, Bosar-Sokol* definirana su neka otvorena pitanja. Suhozidna građevina na Kalunu nije gradina jer se nalazi u depresiji, bez nalaza keramike te toponim Stara lokva ukazuje na njezinu stvarnu funkciju. Vrhovi poluotoka Sokol nemaju vidljivih arheoloških ostataka. Nismo uspjeli pronaći pećinu koju spominje Sorić. Na prevlaci Bosar utvrđeni su zidovi sa žbukom te treba istraživanjima utvrditi njihovo vrijeme nastanka.

U Baškoj su registrirana još dva kapitela, osim onih koje donosi Fučić. Mramor i vrhunska izrada ukazuju na postojanje luksuznih građevina na području Baške. Analizom zračnih snimaka prepostavili smo prethistorijsku građevinu na vrhu Zakam te je potvrdili rekognosciranjem.

Ovo istraživanje obogatilo je spoznaje o Arheološkoj zoni Korintija Bosar-Sokol, lokalitetu od nacionalnog značaja.

Literatura

- Brusić Z., 1989, Kasnoantička utvrđenja na otocima Rabu i Krku. Izdanja Hrvatskog arheološkog društva, 13, Zagreb, 111-119.
- Chevalier P., 1996., *Ecclesiae Dalmatiae. L'architecture paléochrétienne de la province romaine de Dalmatie*. Tome I: Catalogue. Collection de l'école française de Rome, 194/1, Split-Rim
- Ciglenečki S., 1987, Hohenbefestigungen aus der Zeit von 3. bis 6. Jh. im Ostalpenraum. Dela, 31, Ljubljana
- DOKUMENTACIJA Pomorskoga i povijesnog muzeja Hrvatskog primorja u Rijeci: razni fascikli
- Faber A., 1988, Osvrt na neka utvrđenja otoka Krka od vremena prehistorije do antike i srednjeg vijeka. PrilInstArheolZagreb, 3-4 (1986.-1987.), Zagreb, 113-140.
- Fortis A., 1984 (1774), Put po Dalmaciji. (hrvatski prijevod) Zagreb
- Fučić B., 1998, Terra incognita, Bašćanski kapiteli, Novi list 30. 08., Rijeka, 103.
- Goldstein I., 1992, Bizant na Jadranu. Bizant na Jadranu od Justinijana I. do Bazilija I. Radovi 13, Biblioteka Latina et Graeca, Zagreb
- Gunjača Z., 1986, Kasnoantička fortifikacijska arhitektura na istočnojadranskom priobalju i otocima. Materijali, 22, Novi Sad, 124-136.
- Karač Z., 1995, Tragovi bizantskog urbanizma u Hrvatskoj. Prostor, vol. 3, br. 2 (10), Zagreb, 258-298.
- Ljubić Š., 1884, Baška na otoku Krku, VAHD, VI/3, Zagreb, 71-74.
- Sorić M., 1882, U Baški na otoku Krku, Pozor, 184, Zagreb

Štefanić V., 1937, Opatija Sv. Lucije u Baški i drugi benediktinski samostani na Krku, Zagreb

Tomičić Ž., 1988, Novija ranosrednjovjekovna istraživanja Odjela za arheologiju. Prilozi, 3-4 (1986.-1987.), Zagreb, 141-174.

Tomičić Ž., 1990, Arheološka svjedočanstva o ranobizantskom vojnom graditeljstvu na sjevernojadranskim otocima. PrilInstArheolZagreb, 5-6 (1988-1989), Zagreb, 29-53.

Summary

The site is already known in literature from reconnaissance and architectural recording of key buildings of this large complex (fortification, church buildings), but this was the first time that in archaeological explorations conducted at the site modern excavation technique was applied. Using these results, efforts focused on ascertaining the thickness of the archaeological layer at different parts of the site. Trial trench I next to the cella trichora indicates the existence of an archaeological layer approx. 25 cm thick, as well as graves which lie at a depth of approximately 100 cm from present-day surface. The survey of the coastal part of Mala luka displayed a thickness of the archaeological layer between 5 and 35 cm. This difference can be explained by the difference in the intensity of soil erosion. It was concluded that in future explorations a thickness of 35 cm for the archaeological layer can be expected. The finds in Trial trench I point to the erection of cella trichora in the sixth century because the pottery and glass can be attributed precisely to that period. A grave without burial-related finds is also characteristic of the sixth century.

Reconnaissance yielded numerous new data not just about the site but the history of Croatia as well. The discovery of a glass workshop is the first of its kind in Croatia, but also one of the very few such shops in the wider area dating to Late Antiquity, i.e. the sixth century. The analysis of glass raw materials and glasswares can provide more detailed information about their origin, and this, in turn, may show the links between Korintija and other parts of the Empire. The finds of slag point to a local metalware workshop. The discovery of imported stones on the eastern coast suggest the existence of another sacred building which can be tied to the wall by lesenes at the so-called Kloštar, mentioned by Sorić. Reconnaissance of a broader area of the Korintija Bosar-Sokol archaeological zone defined some open questions. The stacked stonewall structure at Kalun is not a hillfort, because it is situated in a depression and has no pottery items. The toponym Stara lokva (old pond) indicates its true function. The tips of the Sokol Peninsula have no visible archaeological remains. There was no success in finding the grotto mentioned by Sorić. On the Bosar Isthmus, walls with mortar were found. Their dating still remains to be determined.

In Baška two more capitals were recorded over and above those described by Fučić. Marble and high-quality workmanship points to the existence of luxury buildings in the Baška region. The analysis of aerial shots leads to the assumption of the existence of a prehistoric structure on Zakam peak, which was confirmed by reconnaissance.

This research has enriched our knowledge of the Korintija Bosar-Sokol archaeological zone and placed it among the sites of national importance.